

[Hans Knudsen.]

Udvalget har ikke helt kunne opfylde denne forventning. I fjor forelå betænkningen den 30. november, i år først den 6. december, men til gengæld har udvalget haft tid til adskillige nyttige forhandlinger og samråd med ministeren, ligesom den række af henvendelser, der har været rettet til udvalget — fra erhvervene ikke mindst — har kunnet få en grundig drøftelse i udvalget. Lad mig sige netop på baggrund af disse mange henvendelser — hvoraf vi har kunnet imødekomme enkelte ved dette lovforslags behandling, mens vi i andre tilfælde har måttet henvise til nærmere behandling ved anden lejlighed — at ligningsloven ikke er og ikke kan være nogen skattereform i dette ords egentlige forstand, men kun en midlertidig lovgivning, hvorved kun forholdsvis begrænsede ændringer i ligningsreglerne kan gennemføres.

På denne baggrund må de af udvalget stillede 5 ændringsforslag altså ses, og på denne baggrund må jeg også afvise de 4 ændringsforslag, der uden for betænkningen er stillet af det kommunistiske parti.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen er en ændring til lovforslagets § 4 og imødekommer en henvendelse fra De samvirkende Sognerådsforeninger, en henvendelse, som jeg har indtrykket af at alle ligningsmyndigheder har kunnet give tilslutning til. Det drejer sig om nedslagsreglerne for de 65-årige. Da den højtærede finansminister og folketinget i fjor imødekom ønskerne om udvidelse af disse nedslagsregler, hvorved maksimalindkomsterne for at komme i betragtning ved nedslagene blev forhøjet helt op til 9 000, 10 000 og 11 000 kr. for at tilgodese først og fremmest selvpensionisterne, var det en udbredt opfattelse blandt de lignende myndigheder, at vi var kommet lovlig højt op. En yderligere forhøjelse i år, som ganske vist kan begrundes som en ajourføring, fandt vi derfor i udvalget ikke rimelig, da man herved nåede betydeligt op over skatteydernes gennemsnitsindkomster. Derfor foreslår udvalget efter en indgående drøftelse af hele dette forhold, at vi bibeholder de gældende maksimalindkomster, mens maksimum for selve nedslagsbeløbet forhøjes som af ministeren foreslået.

Ændringsforslag nr. 2 er et udtryk for, at udvalget ikke alene har kunnet følge

den højtærede ministers forslag om adgang til, at børn indtil det 18. år kan undergives sambeskatning med forældrene, når der fremsættes begæring herom, og når barnets indtægt ikke overstiger 600, 700 og 800 kr. efter kommunegrupperne, og med den virkning, at der opnås både børnefradrag og børnetilskud, men ændringsforslag nr. 2 betyder, at denne adgang til sambeskatning udvides til også at gælde børn, der af hensyn til uddannelse, eventuelt opdragelse, har ophold uden for hjemmet.

Ændringsforslag nr. 3 vedrører fradragsreglerne for ejendomsskatter, aftægtsydelse, forpagningsafgifter o. lign. Disse udgifter er i statsskatteloven underkastet samme fradragsbestemmelser som personlige skatter, men ligningsdirektoratet har i sine vejledninger fulgt den fornuftige praksis, at de her nævnte ydelser — i hvert fald ejendomsskatterne — er blevet betragtet og behandlet som almindelige driftsudgifter, der kunne fradrages og skulle fradrages for det regnskabsår, som de faktisk hørte til. Det er denne praksis, der ved ændringsforslaget bliver klart fastlagt i lovbestemmelserne, idet udtrykket, at beløbet skal være *anvendt*, ikke kan fortolkes sådan, at det også skal være betalt. Dette kommer fortsat kun til at gælde for de personlige skatter, som både skal være *forfaldne* og *erlagte*, når de bringes til fradrag. Det er således en ændring i de bestående lovbestemmelser, men ikke nogen ændring i den praksis, som de skattelignende myndigheder allerede i henhold til ligningsdirektoratets direktiver anvender.

Ændringsforslag nr. 4 er affødt af virkningerne af den nye 11. vurdering til ejendomsskyld. Ved den stigning, som den nye vurdering uvægerligt vil medføre, ville der ske en stramning af de beregningsregler, der gælder for lempelser til nyetablerede med forholdsvis stor gæld og dermed forholdsvis store afdrag. Efter disse regler er det en betingelse for at opnå lempelse, at gælden ved nyetablering for første gang overstiger 100 pct. af de faste værdier. Når disse værdier nu gennem forhøjelse af ejendomsskylden forøges, ville mange falde udenfor, og udvalget har derfor fundet det rimeligt, at de 100 pct. nu ændres til 80 pct., hvorved man tilnærmelsesvis vil bevare de vilkår for lempelse, der gælder i dag.